

ЩИРО ВІТАЄМО!

● УЧАСНИКИ
ТВОРЧОГО ЗВІТУ
ПОВЕРНУЛИСЯ
В КІРОВОГРАД

Площу імені С. М. Кірова заповнив гомінкий люд. Червонозорівці, робітники заводу тракторних гідроагрегатів, студенти, представники громадськості і художніх колективів міста прийшли зустріти учасників звіту майстрів мистецтва і колективів художньої самодіяльності Кіровоградщини, які повернулись із Києва. В руках їх — транспаранти: «Молодці!», «Так тримати!», «Сердечно вітаємо!».

Кіровоградці успішно склали екзамен перед вимогливим київським глядачем і гостями столиці України, взяли участь у відкритті Всесоюзного фестивалю мистецтва «Київська весна», присвяченого дружбі народів Союзу РСР.

На площі відбувся мітинг. Щирі слова подяки митцям і учасникам художньої самодіяльності, побажання нових творчих успіхів були сказані на адресу тих, хто гідно представив мистецтво орденоносної Кіровоградщини в Києві.

МИ ВХОДИМО В ЖИТТЯ.

Фото М. Тернавського.
м. Кіровоград.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДИНАЙТЕСЯ!

**ЗАВТРА —
МІЖНАРОД-
НИЙ
ДЕНЬ
ЗАХИСТУ
ДІТЕЙ**

МОЛОДИЙ КОМУНАР

орган КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ В 1939 РОКУ.

Рік видання XIV № 64 (1700).

ЧЕТВЕР, 31 травня 1973 р.

Ціна 2 коп.

Діти...

Хіба може щось зрівнятися з радістю, яку принесло молодим батькам народження їх первістка!

Хіба ще від чогось так радісно світяться очі дитини, до якої підійшла мати, повернувшись з роботи!

Радість дитини — природна, можливо, підсвідома. А батьків? Хіба ми не знаємо з розповідей дідусів, своїх бабусь, з численних художніх оповідей про часи, коли народження ще однієї дитини в сім'ї вважалось ще одним тягарем, новою бідною?

Радість батька, який сьогодні стоїть з великим букетом квітів на прохідній родильного будинку, не тільки від того, що ось на світ з'явилося нове життя, народився син, який продовжить його прізвище. Радість й від того, що сина чекає ясне, виповнене багатством людським майбутнє. Через якийсь час його зустрінє в дитячому садку гомінлива дівтора, а потім батько приведе сина до шкільного порогу, за яким на того чекає світ пізнання, світ образів і понять, увага і душевність вчителів, піонерські багаття, «Зірничі», де його чекає світла мрія про той день, коли він сам обиратиме життєву дорогу — вуз, будову, цех чи пшеничне поле. А потім — проводи з веселою пісню в ряди Радянської Армії, звідки він повернеться змушеним, загартованим, готовим стати на захист всього, що створили його батьки, народ...

Щасливе, дитинство!

«Хай завжди буде сонце!» У цих словах — палке бажання дітей усієї землі: мати щасливе майбутнє. В Країні Рад те яскраве сонце забезпечене батьківською увагою партії, всього народу, нашої Радянської держави, яка вперше в історії турботу про здоров'я матері і її дітей взяла на себе. Нині в країні налічується 230 тисяч місць в родильних будинках, сотні тисяч дитячих садків і ясел. Лише на Кіровоградщині за два роки дев'ятої п'ятирічки збудовано багато шкіл і загальна їх кількість сьогодні становить понад 800, де навчається близько 180 тисяч учнів.

Та найголовніше, що забезпечує щастя нашої дівтори, — це мирне небо, яке так ушляхетлює, якого так жадають радянські діти. Комуністична партія, Центральний Комітет роблять все для того, щоб мир на землі був загальним і непорушним. І зрозуміла та душевність, схвильованість, з якою сьогодні всі батьки і матері вітають наслідки візиту Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва у ФРН, що є новим кроком на шляху до розрядки міжнародної напруженості, до того часу, коли і слово «холодна війна» стане лише згадкою про минуле.

І не тільки сумлінним навчанням відповідають наші діти на турботу партії і народу. Вже в дитячому садку вони привчаються до суспільно-корисної праці. А скільки таких справ у піонерів, старшокласників! Учнівські гектари і тонни зібраного металевого лому, охорона деревонасаджень і допомога гімнурійської команди — все це поряд з почесною вартою біля обелісків загиблих, які незабутнім образом радянського воїна, що стоїть в Берліні на високому постаменті з врятованою дівчинкою, говорять своє вічне, заради чого вони віддали життя:

— Хай завжди буде сонце!

ПРОТЕЛЕФОНУВАЛА секретар комсомольської організації радгоспу імені Дмитрова Надія Фаренюк. Завідувач відділом комсомольських організацій Устинівського райкому комсомолу Леонід Гончаренко записав інформацію і в таблиці напроти прізвищ проставив цифри. До обіду прозвонили і з інших господарств.

— І цього разу, мабуть, ніхто з наших не потрапить до десятків молодих доярок, які виборюють приз «Перший тритисячний Кіровоградщини», — подивившись на таблицю, скрутно похитав головою, але в очах не відчувалося смутку, навпаки, заискрились вогники. — Змагання це допомагає добитися хороших результатів. У призерів високі показники, а наші дівчата, хоч і відстають від них, та мають усі підстави добитися тритисячних надов. Серед них — Н. Драгаліна, С. Кузь, Р. Угнич — із радгоспу імені Дмитрова, Н. Бондаренко та Л. Баранова — із колгоспу імені Карла Маркса, Н. Ясенко — із колгоспу імені Мічуріна, П. Концева — із колгоспу імені Леніна та інші. Устинівці ще не сказали свого вагомого слова. Основна боротьба за приз для нас ще попереду.

Змагання на приз «МК» «Перший тритисячний Кіровоградщини»

І ПРИЙШЛО СТО МОЛОДИХ

Коли тваринники Кіровоградщини, відповідаючи на заклик партії та уряду, включилися у Всесоюзне соціалістичне змагання, райком комсомолу розгорнув серед молоді рух «Тваринництво — ударна справа комсомолу!». Тепер на МТФ працюють близько ста молодих доярок, створено чотири комсомольсько-молодіжних колективи.

У групах вже стало традицією подекадно підбивати підсумки соціалістичного змагання, переможцям вручати перехідні мандати, подарунки. Кожного кварталу бюро райкому комсомолу називає переможців у змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів, шомісяця визначає десять крашних молодих доярок району. Особлива увага надається аналізу роботи у відстаючих колективах.

Нещодавно, наприклад, критиці піддали комітети комсомолу колгоспів імені Кірова, імені Леніна, імені Держинського, радгоспу «Інгульський», які несвоєчасно інформували райком про хід соціалістичного змагання, допускали у його веденні елементи формалізму. Працівники райкому побували на фермах вказаних господарств, надали молоді допомогу у пошуках резервів виробництва.

Нині соціалістичне змагання серед молодих доярок Устинівщини за високі надії молока, на приз «Перший тритисячний Кіровоградщини» набирає хороших темпів. Багато цьому сприяють гласність, своєчасне підбиття підсумків змагання, розповсюдження досвіду передовиків.

Ю. МИХАЙЛОВ,
Устинівський район.

ПЕРЕВІРЯЄМО ХІД СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ

РАЗОМ з інструктором РК комсомолу Іваном Петровим переглядаємо соціалістичні зобов'язання молодих доярок колгоспу «Ленінським шляхом». Галина Луцик, Олена Шкирда, Людмила Корнієнко зобов'язалися надіти відповідно від кожної корови протягом року по 2700, 2800 та 3200 кілограмів молока. Такі зобов'язання молоді доярки взяли, включившись у Всеоюзне соціалістичне змагання. Але, по всьому видно, у першому півріччі виконати намічене буде

годі, коли у ланцюгу заходів, спрямованих на підвищення культури тваринництва, є слабкі місця. У даному випадку викликає бажати кращого організація змагання. Нині, коли тваринники всієї країни включилися у Всеоюзне соціалістичне змагання, значною мірою добиватися трудових здобутків їм допомагає трудова суперництво. Щоденне підбиття підсумків у змаганні між тваринниками однієї ферми, подекадне — між фермами, господарствами надає змаганням бойовитості, дієвості, сприяє виконанню виробничих завдань. Тут же підсумки змагання підбивають лише раз на місяць. Відразу обмовлюсь, господарство не з відсталих. Займає третє місце в районі за підсумками змагання чотирьох місяців. І місце це могло б бути ще вищим, аби тут використували всі резерви. Спеціалісти господарства і не намагалися проаналізувати, чому молоді доярки відстають, не надали їм допомоги. Можна сказати, про них забули. Самі ж дівчата не наважилися зібратися разом, на комсомольських зборах групи і принципово поговорити про відставання, намітити шляхи боротьби за виконання завдань.

— Не могли зібратися, — розводить руками групкомсорг, — дівчата працюють у різних корпусах, то одна, закінчивши доїння, не чекає всіх, йде додому, то інша...

Не лишилася задоволеній таким положенням справ і інструктор райкому комсомолу І. Петров:

— Мало ще комітет комсомолу колгоспу допомагає організації соціалістичного змагання між молодими доярками. То вже — і наші прорахунки.

Так, систематичне підбиття підсумків, гласність соціалістичного змагання — його крила. Про це не повинні забувати комсомольські активісти.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

Колгосп «Ленінським шляхом» Олександрійського району.

ЗАБУТІ ІМЕНА

«НАМ БИ ЗУСТРИТИСЬ З ВАЛЕНТИНОЮ ЧОРНОЮ»

ПІДСУМКИ — РАЗ У МІСЯЦЬ, ТРЕБА — ЩОДНЯ

А Є МОЖЛИВІСТЬ ІТИ ПОПЕРЕДУ

ажко, особливо Г. Луцик і Г. Корнієнко, які значно відстали від запланованого графіка надойв, недоодержавши по 200 кілограмів на кожну корову.

Хотілося б побувати на фермах, де працюють Галина Маркевич, Валентина Чорна, інші молоді доярки, які очолюють змагання на приз «Першої тритисячниць Кіровоградщини», поглянути, як вони працюють, завдяки чому добиваються високих надойв, — переділа бажання своїх подруг групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу Л. Корнієнко. — Адже на кожну корову у них вже є понад п'ятсот тисяч кілограмів молока, майже вдвічі більше, ніж у кожній з нас. А чому ми не виконуємо наміченого завдання? Затягнулася розмова...

Традиційна у таких випадках відповідь. Її дають

Віктор ПОПОВИЧ та Володимир ПЕТРЕНКО в колгоспі імені Фрунзе Компанієвського району змінили професію водія на механізатора. Закінчивши курси трактористів, вони добре зарекомендували себе на всіх цюгорічних сільськогосподарських роботах.
На фото: В. ПОПОВИЧ та В. ПЕТРЕНКО готують плуг під парі.
Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ЖДАНОВ, (РАТАУ). Тут закінчився третій республіканський фестиваль комсомольської пісні. В ньому взяли участь солісти з усіх кінців України — переможці обласних конкурсів, представники самодіяльності і професійні артисти.

Весь минулий тиждень у приморському місті не стихали музика і пісні. Учасники фестивалю виступали на ударній комсомольській будові дев'ять п'ятиріччя — стані «3600», на заводах, у порту.

Лауреати фестивалю комсомольської пісні

Перше місце журі присудило співакові Ворошиловградського тепловозбудівного заводу Валерієві Стерлюні і студентові Одеської консерваторії Анатолію Щербакову. Лауреатами фестивалю стали також працівник Жданівського заводу «Важмаш» Борис Мироненко, випускник Київської консерваторії Валерій Лебідь, завідуючий відділом Кіровоградського райкому комсомолу міста Мавіївки Валентин Дударенко, студентка з Вінниці Людмила Забігалюк та інші. Велику групу співаків нагороджено пам'ятними призами.

ПРИРОДА І ТИ ТОПОЛІ НА ЧАТАХ

Село Турія, що на Новомиргородщині, нагадує сьогодні буйно-зелений оазис серед степів. Навіть широку асфальтову дорогу на в'їздах цього року обсадили стрункими тополями. Дбають про зелену окрасу рідного краю всі — від тих, хто вже на заслуженому відпочинку, і до наймолодших жителів села — піонерів. Тому тут і квітучі фруктові сади, і насаджена декоративних дерев — однаково в шані. Тільки нинішньої весни в колгоспі «Прогрес» цього села висадили понад тисячу різних сортів дерев. Перевага віддана топлям: стануть вони на варті біля польових станів, молочнотоварних ферм, вздовж сільських вулиць. Зараз молоді доглядас нові насадження.

І. РОМАНЕНКО,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».
Новомиргородський район.

ВЕТЕРАНИ ЧЕКАЮТЬ ЗМІНИ

Показав обласний конкурс професійної майстерності

За хвилину високо піднялось в небо червоне полотнище прапора. І цей урочистий ритуал в Бобринецькому райоб'єднанні того дня сповістив про початок обласного конкурсу на кращого робітника за професією на підприємствах системи «Сільгосптехніка». Минулорічні переможці цього змагання — токарь Олександр Федорович Мудрецький і бригадир бригади слюсарів-монтажників Василь Якимович Косенко були удостоєні права підняти прапор. Обидва — робітники-ветерани, за плечима яких довгі роки виробничого стажу. А в колоні учасників конкурсу — їх молоді послідовники. Це співвідношення і визначило з самого початку загальну рису змагань з майстерності: поряд — досвід ветеранів і перша проба сил молодих.

В п'яти районах області одночасно проходив конкурс з семи спеціальностей. І, мабуть, найжаркішим місцем поєдинок став Бобринець. Тут одразу за першість боролися токарі, бригади слюсарів-монтажників, майстри-наладчики машин і обладнання тваринницьких ферм. Крім регламенту, слюсарів-монтажників підганяв щедрий теплий дощ — вони склали кормоподрібновальні установки просто неба. Першими на десять хвилин раціше закінчили завдання бобринчани. Порівняно з іншими в складі їх бригади найбільше молоді, сам бригадир А. Д. Бобух тільки-но «вийшов з комсомольського віку».

— Ми вперше беремо участь у подібному конкурсі. Робота складна, але знайома, — ділиться своїми враженнями бригадир. — Нам вже доводилося монтувати шість кормоподрібновальних у колгоспі імені XX з'їзду КПРС. Якщо в загальній складності — то сьогодні це наша десята установка. Право участі в конкурсі ми завоювали як переможці в соціалістичному змаганні серед бригад нашого райоб'єднання.

І знов з цієї розповіді випливає характерне для нинішнього конкурсу: помірялись силами з'їхались передові виробничники, ті, хто сьогодні в перших

шеренгах соціалістичного змагання вирішального року п'ятиріччя. Такий висновок прозвучав і в короткому інтерв'ю голови оргкомітету конкурсу, заступника голови обласного об'єднання «Сільгосптехніка» Віктора Івановича Радченка:

— Це вдруге виборюють звання майстрів представники провідних спеціальностей системи «Сільгосптехніка». В порівнянні з минулим нинішній конкурс більш представницький. Велика організаційна робота була проведена на місцях в райоб'єднаннях по відбору делегатів на це змагання. Нинішній конкурс підказав деякі корективи в організації праці виробничих колективів. Так, якщо до цього бригада слюсарів-монтажників комплектувалася із п'яти-шести чоловік, то сьогодні дійшли висновку — найоптимальніша кількість робітників — чотири чоловіки.

В цьому найбільша цінність конкурсів майстерності, що набувають популярності з кожним роком — вони стають хорошою школою, де досвід передають, де досвід народжується.

Слід зауважити, що представницьким був конкурс по чисельності його учасників. На превеликий жаль, молоді в його рядах було мало. Із двадцяти одного чоловіка токарів тільки шість — віком до тридцяти років. В бригадах слюсарів-монтажників молоді робітники — взагалі рідкісне явище, хоча самих бригад в цьому році на конкурс прислали значно більше попереднього. Явна недоробка і упущення комітетів первинних комсомольських організацій райоб'єднань в питанні організації змагань за звання «Кращий молодий робітник своєї професії». Адже серед сільської молоді спеціальності, що їх дають підприємства райоб'єднань, — найбільш масові і популярні. Про це непростимо забувати комітетам комсомолу, всім сільським комсомольським активістам.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»
м. Бобринець

В ЦЬОМУ ПЕРЕКОНАНІ — БУТИ КОРИСНИМ

ЗЛІТ ВИПУСКНИКІВ

Того травневого дня навіть примхлива погода стала нашим супутником. По-справжньому літнє сонце за годину висушило землю після вчорашнього дощу. Ми, десятикласники Іванівської середньої школи, святково одягнені, з букетами квітів уже їдемо до наших найближчих сусідів — в Захарівську середню школу. Там відбувається зліт десятикласників Приютівської, Захарівської та Іванівської шкіл.

Весела пісня не затихала й на хвилину. Зустрітають нас захарівці — десятикласники, ієдколективи, усі привітні і усміхнені, як і їх світла, новозбудована школа.

Відразу ж розпочалося знайомство і, звичайно, розмова, суперечки про майбутні наші професії.

Що чекає нас за дверима останніх днів у школі? До присутніх, що зібралася в просторому актовому залі, із щирими словами привітань

ня, цим самим викликаючи учнів на розмову, звернулася засуч школи Т. І. Сасенко. Щиро, по-материнському радить нам, як обрати правильний шлях у житті організатор по-закласної роботи Захарівської середньої школи Е. П. Кузьменко. Її думку продовжує голова колгоспу імені Паркомєнка Г. Шенель. Своїми настановами на майбутнє поділялися десятикласники Антоніна Шпур, Валентина Чубар, які запевняли вчителів, що не осоромлять гідного звання комсомольця, через усе життя пронесуть любов до знань, праці, завжди прагнутимуть бути корисними для суспільства.

Галина ПУХИР,
десятикласниця Іванівської ШС,
Новоукраїнський район.

Планета „МК“

Капіталізм несе обездолення

Надзвичайно тяжке життя бразильських Індіців, котрі проживають у непрохідних джунглях. Чимало потрібно зробити для того, щоб якось змінити їхнє становище. Першою і найважливішою передумовою цього гніту є процвітаючі капіталістичні суспільні порядки. Індіці потрібні тут лише як дешева робоча сила. В Бразилії мусить змінитися співвідношення сил у такому напрямку, щоб індіці почували себе рівноправними членами в країні, і щоб в їх серцях теплилася надія на краще майбутнє своїх дітей.

На фото: індіська дівчина з Маго-Гроссо.
Фото з журналу «Нойе Берлінер Ілюстрірте», (НДР).

17 ВИБОРИ ДО РАД
Червня

Наш кореспондент зустрівся із завідувачим організаційно-інструкторським відділом обласного комітету Миколою Прокоповичем ГОЛУБОВСЬКИМ і попросив його відповісти на кілька запитань.

— Микола Прокоповичу, скажіть, будь ласка, що характерно для цього річної виборчої кампанії?

Цьогорічні вибори особливо знаменні. Вони проходять в обстановці великого політичного і трудового піднесення, викликаного рішеннями квітневого Пленуму ЦК КПРС.

На своїх передвиборчих зборах трудящі одностайно схвалюють підсумки Пленуму Центрального Комітету КПРС, гаряче підтримують ленінський курс партії на забезпечення найбільш сприятливих зовнішньополітичних умов для успішного будівництва комуністичного суспільства. Вони заявляють про свою рішучість віддати всі сили для перетворення в жит-

тє більше трьох тижнів відділяє нас від урочистого дня — 17 червня, коли трудящі міст і сіл прийдуть на виборчі дільниці, щоб віддати свої голоси за кращих з кращих — представників робітничого класу, колгоспного селянства, трудової інтелігенції.

ГОЛОС — ЗА АВТОРИТЕТ

історичних рішень XXIV з'їзду партії.

— Скажіть, будь ласка, серед нового складу зареєстрованих кандидатів у депутати, яке місце належить молоді?

— Для нашого сьогодення взагалі характерним є висока громадсько-політична активність молоді, її участь в управлінні державою. Яскравим прикладом підтвердження цього є представництво молоді у нинішньому складі кандидатів в депутати.

Серед тих, за кого ми голосуватимемо, вперше — молодий вчений зоотехнік, завідувач фермою колгоспу імені Тельмана Компаніївського району Таїсія Пашенко, доярка колгоспу «Перше травня» Маловисківського району комсо-

молка Катерина Маслова, трактористка колгоспу імені Чапасава Компаніївського району, народжена орденом «Знак Пошани», молодий комуніст Олександра Непокрита, електрообмотувальниця комбінату «Олександрівугілля» Світлана Денисенко, апаратниця заводу чистих металів Валентина Пономаренко, фрезерувальник заводу «Червона зірка» Леонід Найдено, студентка Кіровоградського педінституту Людмила Трубаїська та інші.

— Як змінилась кількість виборчих округів?

— Кількість їх зросла: по зборах в обласну Раду — на 2, в міські Ради — на 10 та сільські — на 30 виборчих округів.

Щоб діти зростали міцними, батьорини, про їхнє здоров'я посприяють турбуються тисячі лікарів. Кожного дня десятки наймолодших жителів обласного центру стають пацієнтами педіатра-терапевта Ельвіри Олександрівни Мелкумової.
НА ФОТО: Е. О. МЕЛКУМОВА оглядає одніорічну Олеску Даниленку.
Фото В. КОВПАКА.

Віктор ГАНОЦЬКИЙ

МАЛЮЄ СИН

Малює син. Його невмілу руку Веде бажання висловити враження Від світу, що його він пізнає Шодня, щомиті — вдома чи на вулиці. Яким він бачить світ? Напевно, добрим. Бо те добро вкладає в поняття ЛЮДИНА й СОНЦЕ. На асфальті — кола: Дві лінії зімкнулися в кільце. Я бачу — син замислився. Його працює мозок. Зарослились пушок над верхньою губою. Найважче, мабуть, зараз настає: Придати кодам схожість на предмети, Як надумав син намалювати. Непевних кілька рухів і — читай малюнок: Усміхнене обличчя на асфальті. І сонце — теж усміхається промінням. А потім вже, закінчивши роботу, Син остеронь стояв, спостерігавши, Як люди йшли по тротуару й обминали Два кресляних малюнки на асфальті. Йшли й усміхалися малюючій людині, А сонце в небі теж усміхалося ласкаво.

ЗАВЖДИ НА ВАРТІ

29 травня сповнилось 50 років з дня заснування Спілки товариства Червоного Хреста та Червоного Півмісяця СРСР. З нагоди цього свята позавчора відбулись збори активу обласного та міського комітетів товариства Червоного Хреста. Збори відкрив голова обласного товариства А. У. Чумак.

Багато теплих слів було сказано на адресу А. В. Волощенко, Н. Г. Цибульської, Я. П. Кейсона, Д. С. Давидова, І. М. Черкаської, О. К. Тихонової і багатьох інших членів товариства, які вже ось біля четверті віку беруть найактивнішу участь в його роботі.

Золотих ювілярів на зборах вітали від імені обласного та міського відділів охорони здоров'я — тт. Безруков та Складенко, бюро обласного комітету комсомолу — секретар ОК ЛКСМУ Лариса Неруш, обласного штабу цивільної оборони т. Міняйлова.

Найактивніших членів товариства Червоного Хреста та Червоного Пів-

місяця було нагороджено значками «Відмінник санітарної оборони СРСР».

Серед нагороджених — О. М. Іванов, заступник директора заводу «Червона зірка», А. П. Павлов, начальник штабу цивільної оборони олійжиркомбінату, О. Н. Удодовський, директор взуттєвої фабрики, М. П. Москаленко, директор кондитерської фабрики та інші.

Г. ІВАНЧЕНКО.

В ЛІТКУ на березі Інгулу може бачити зграйки дітей з мольбертами. Хлопчики й дівчатка змальовують кугочки місцини, яка їм полюбилась, переносять фарби природи на картон. Це — учні нашої школи.

Чотирнадцять років тому рішенням Кіровоградського міськвиконкому в місті відкрито художню школу. Вона стала ще однією ланкою естетичного виховання дітей. І тепер її відвідують 175 хлопчиків і дівчаток дванадцяти — шістнадцяти років. Не всі вони, звичайно, в майбутньому стануть професійними митцями. Але знання і вміння, набуті в класах школи, відкриють їм двері до прекрасного, назавжди введуть у світ сонячних фарб. Адже протягом чотирьох років діти вивчають такі дисципліни, як малюнок, живопис, жанрова та прикладна композиції, скульптура, історія мистецтва. До їх послуг — навчальні класи, оздоблені гіпсовими моделями, муляжами, бібліотека літератури про образотворче мистецтво, що налічує понад дві тисячі томів, кіноустановка.

СОНЦЕ В ДОЛОНЯХ

Відкрити дитині шлях до розуміння художнього надбання людства, сформувати її естетичні смаки — благородне завдання. На XXIV з'їзді КПРС було наголошено: «З просуванням нашого суспільства по шляху комуністичного будівництва зростає роль літератури і мистецтва у формуванні світогляду радянської людини, її моральних переконань, духовної культури». Тому така велика увага приділяється прилученню до мистецтва дітей — майбутнього нашого суспільства, тих, кому судилось завершити будівництво світлої будови комунізму.

З роботами учнів школи можна ознайомитись на виставках, які двічі на рік влаштовуються у нас. Зараз, наприклад, експонуються твори випускників. Хочеться відзначити роботи Анатолія Смирнова, Наталі Шубіної, Володі Демидова, Наталі Воловоденко та ін.

Щороку багато випускників Кіровоградської художньої школи вступають до середніх і вищих спеціальних навчальних закладів. Закінчили Одеське художнє училище ім. М. Грекова Є. Руденко, М. Халін, Л. Яковлева. Лариса Яковлева зараз працює в кіровоградських художніх майстернях Художнього фонду УРСР. З її полотнами кіровоградці познайомились на виставці молодих художників міста. Наш випускник Валерій Ярош навчається в Київському художньому інституті, а Володимир Погрібний — в Ленінградському вищому художньому училищі ім. В. Мухоміної.

Шодня на стіл кладуться заявляючі про прийом їх до нашої школи. Бачу за ними — широко відкриті очі на прекрасне, бажання мати сонце в дитячих долонях.

Ю. ІВАЩЕНКО, директор Кіровоградської художньої школи.

Щасливея, дитинетво!

РІДНА ШКОЛА... ЧИМ ДОРОГА, ЧИМ ЗАПАМ'ЯТАЄШСЯ ТИ СВОІМ УЧНЯМ? ОДНИМ — УРОКАМИ УЛЮБЛЕНИХ УЧИТЕЛІВ, ІНШИМ — ПЕРШИМИ САМОСТІЙНИМИ КРОКАМИ В СВІТ ЦІКАВИХ НАУК А ОСЬ ЦІМ ПІОНЕРКАМ І ТИМ, ЩО ПОЧІНАЄТЬСЯ ПІСЛЯ УРОКІВ — ШЕФСЬКОЮ РОБОТОЮ З ЖОВТЕНЯТИМИ ЧИМАЛО ХОРОШИХ ВИХОВНИХ ЗАХОДІВ, СПРАВ НА РАХУНОК ПІОНЕРІВ-ВОЖАТИХ. ЖОВТЕНЯТЬКИНІ ВОЖАТИН ПОВИНЕН ВМІТИ ВСЕ: І СПІВАТИ, І РОЗУМІТИ НОВИЙ ТАНЕЦЬ, І ПОВЕСТИ МОВУ ПРО УСПІШНІСТЬ, І МАЛЮВАТИ. А ГОЛОВНЕ — ВМІТИ ОРГАНІЗУВАТИ Ї ЗАЦІКАВИТИ.

ДО ДУМКИ ПІОНЕРІВ-ВОЖАТИХ ПЕРШОКЛАСНИКИ ПРИСЛУХОВУЮТЬСЯ БЕЗВІДМОВНО. АВТОРИТЕТ І ДОВІР'Я ЖОВТЕНЯТ, ЗАВЯЗАНІ ЦІКАВИМИ СПРАВАМИ, МІЦНІ, НАДІЙНІ.

НА ФОТО: НА ПРОГУЛЯНКУ ЗА МІСТО.
ФОТО В. ВОРОБІЙОВА.

СЛОВО І ДІЛО МОЛОДІ

ВАРНА. Кор. ТАРС А. ЯКОВЛЕВ передає: Другий фестиваль ль дружки болгарської і радянської молоді продовжує йти по землі Болгарії. Тепер його хазяйкою стала гостинна Варна. Вона зустріла посланців Ленінського і Димитровського комсомолу дружніми обіймами, квітами, святково прикрашеними вулицями. Гості поклали вінки до пам'ятника В. І. Леніну, познайомилися з визначними місцями і пам'ятками, побували на балу на кораблі «Несебр». У Варні відкрилась панорама радянського кіно, фестивалний клуб і фотоставка, присвячена дружбі молоді.

Колона автобусів з емблемами фестивалю взяла курс на Дебню, туди, де кипить національна молодіжна будова, де виростає найбільший в країні промисловий комплекс.

